

REGLUGERÐ

fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja.

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Vestmannaeyjakaupstaðar.

2. gr.

Stjórn Fjarhitunar.

Vestmannaeyjakaupstaður er eigandi Fjarhitunar Vestmannaeyja og bæjarstjórn Vestmannaeyja fer með stjórn hennar og setur henni gjaldskrá. Bæjarstjórn getur skipað sérstaka Fjarhitunarnefnd sér til ráðuneytis.

Tæknifræðingur bæjarins fer með, í samráði við bæjarstjóra, daglega stjórn Fjarhitunar Vestmannaeyja, nema bæjarstjórn ákveði aðra tilhögun.

3. gr.

Einkaleyfi Fjarhitunar.

Fjarhitun Vestmannaeyja hefur einkaleyfi á dreifingu og sölu á heitu vatni innan lögsagnarumdæmisins. Bæjarstjórn getur þó heimilað undanþágu til einstaklinga eða félaga.

4. gr.

Utanhúslagnir og mælar.

Fjarhitun Vestmannaeyja sér um flutning vatns frá kyndistöð inn fyrir útvegg húss að mæli. Er Fjarhitunin eigandi þessara lagna og mæla. (Sjá mynd B í 32. gr. II. kafla).

5. gr.

Viðhaldsskylda.

Fjarhitun Vestmannaeyja annast allt viðhald og endurbætur á dreifikerfinu, tengingum og mælum og greiðir kostnað því samfara. Þó er rétt að endurkrefja húseigendur um kostnað vegna tjóns á kerfi eða mælum, sem rekja má til hirðuleysis eða mistaka þeirra.

6. gr.

Afnot varmaorku.

Sú varmaorka, sem Fjarhitun Vestmannaeyja lætur í té, er ætluð til upphitunar húsa og almennra heimilisnota. Heimild bæjarstjórnar og Fjarhitunarnefndar þarf til annarrar notkunar varmaorkunnar.

Óheimilt er að taka vatn af hringrásarkerfinu.

7. gr.

Bótaskylda Fjarhitunar.

Fjarhitun Vestmannaeyja ber ekki ábyrgð á tjóni, sem leiða kann af rekstrartruflunum er verða vegna bilunar í tækjabúnaði eða dreifikerfi, vegna rafmagnstruflana, frosta eða náttúruhamfara eða annarra óviðráðanlegra atvika.

Fjarhitunin skal kappkosta að viðhalda nægilegu hitastigi og þrýstingi, en er þó ekki skaðabótaskyld verði misbrestur á þessu.

8. gr.

Umsóknir.

Sækja skal skriflega um tengingu við fjarhitunina á sérstökum eyðublöðum, sem tæknideild bæjarins lætur í té.

Umsókn skal skila samtímis umsókn um byggingarleyfi og skal staðsetning inn-taks greinilega mörkuð á uppdrætti sem fylgja umsókn um byggingarleyfi.

Aður en úttekt er gerð á undirstöðum húss skal umsækjandi skila séruppdrætti á hitakerfi hússins í tvíriti til bæjartæknifræðings.

Umsókn um tengingu skal undirrituð af eiganda húss eða fullgildum umboðs-manni hans ásamt þeim pípulagningameistara sem verkið á að annast.

9. gr.

Teikningar hitalagna.

Uppdráttur skal gerður af sérmenntuðum verkfræðingi, tæknifræðingi, pípu-lagningameistara eða öðrum þeim, sem hlotið hafa löggildingu byggingarnefndar, og ber hann ábyrgð á því, að uppdráttur sé réttur og í samræmi við reglur þessar svo og aðrar reglur og lög, sem gilda um byggingarmál.

10. gr.

Uppdrættir.

Uppdrættir skulu vera skýrir og greinilegir og gerðir á haldgóðan pappír. Stærð skal vera A2 eða margfeldi af þeirri stærð.

Lagnir skulu sýndar á rúmteikningu með jöfnum einingum á ásum í mælikvarða 1:50 eða 1:100, en grunnmyndir í mælikvarða 1:100 eða 1:50. Sérteikningar skulu gerðar í mælikvarða 1:20 eða stærri. Uppdrættir skulu sýna allar lagnir, raufar og göt í steypu og allt fyrirkomulag við tengingu í hitunarherbergi. Tilgreina skal í metrakerfi stærðir á hitunartækjum, ofnum, loftristum, svo og önnur mál, sem nauð-synleg eru.

Ef bæjartæknifræðingur telur nauðsynlegt, getur hann krafist útreikninga.

11. gr.

Breyting eldri lagna.

Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum hitalögnum, sem breyta á, getur bæjar-tæknifræðingur krafist þess, að þeir séu gerðir, eftir því sem nauðsynlegt er og ber húseigandi allan kostnað af því.

12. gr.

Samþykkt uppdrátta.

Þegar bæjartæknifræðingur hefur samþykkt uppdrátt, skal hann árita ívö ein-tök hans. Annað eintakið varðveitist í skjalasafni bæjarins, en hitt eintakið afhendist umsækjanda. Áritaður uppdráttur skal jafnan vera á vinnustað. Meistari sá, sem ber ábyrgð á verkinu, skal áður en verkið hefst árita eintakið, sem geymt er í skjala-safni bæjarins. Með áritun tekur bæjarfélagið enga ábyrgð á, að unnt sé að fram-kvæma viðkomandi verk eða því, að kerfið sé rétt útreiknað.

13. gr.**Meistarar.**

Pípulagningameistarar, löggiltir af bæjarstjórn, hafa einir rétt til þess að annast hitalagnir. Þeir bera ábyrgð á, að allar lagnir séu í samræmi við reglugerð þessa, nánari fyrirmæli er kunna að verða sett, og samþykktu uppdrætti.

Ef skipt er um meistara, meðan á verki stendur skal það tilkynnt bæjartækni-fræðingi skriflega og lætur hann þá fara fram úttekt á þeim hluta verksins, sem lokið er.

Óheimilt er að halda áfram verkinu, fyrr en annar meistari hefur tekið við því.

14. gr.**Eftirlit.**

Bæjartækni-fræðingur annast eftirlit með því, að hitalagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og reglugerð þessa. Eftirlitsmaður bæjartækni-fræðings skal hafa frjálstan aðgang að hitalögnum meðan á verki stendur. Engar hitalagnir má hylja fyrr en að fengnu leyfi eftirlitsmanns bæjartækni-fræðings. Getur hann stöðvað verkið, þar til bætt hefur verið úr því, sem áfátt kann að vera.

15. gr.**Dælur á heimæðum.**

Óheimilt er að tengja dælur við heimæðar nema gegn skriflegu leyfi bæjartækni-fræðings.

16. gr.**Tenging.**

Eigendur húseigna í nýjum byggingarhverfum, þar sem dreifið fjarhitunar verður lögð, er skylt að láta tengja þau fjarhituninni. Sama gildir um eldri íbúðarhverfi, sem ákveðið kann að verða að leggja fjarhitun í, enda er bæjarstjórn heimilt að ákveða upphæð og greiðslufyrirkomulag stofngjalds í þeim hverfum með öðrum hætti en fyrir nýbyggingar. Nú eru sérstakir erfiðleikar eða óeðlilegur kostnaður samfara tengingu húss eða tenging þykir af einhverjum ástæðum ekki ráðleg og getur bæjartækni-fræðingur þá ákveðið, að húsið skuli ekki tengt við veitukerfið.

17. gr.**Gjaldskrá.**

Bæjarstjórn Vestmannaeyja setur Fjarhitun Vestmannaeyja sérstaka gjaldskrá. Skal þar kveðið á um notkunargjald fyrir varmaorkuna, mælagjald og heimæðagjöld, gjalddaga og innheimtu þessara gjalda, viðurlög við vanskilum og annað það, sem gjalddökunni við kemur. Heimilt er bæjarstjórn að ákveða í gjaldskrá, að gjöld til Fjarhitunar Vestmannaeyja skuli breytast í samræmi við breytingu á vísitölu byggingarkostnaðar eða eftir atvikum að hluta í samræmi við breytingu á olíuverði. Aldrei mega slíkar hækkanir þó verða meiri en svo, að nægi til að tryggja eðlilegan rekstrar-grundvöll og uppbyggingu fjarhitunarinnar. Gjaldskráin skal lögð fyrir iðnaðar-ráðuneytið til staðfestingar og skal hún birt í B deild Stjórnartíðinda.

II. KAFLI SÉRÁKVÆÐI

18. gr.

Efni og frágangur.

Öll vinna að hitalögnum skal vera vel af hendi leyst og allt óaðfinnanlegt. Nú telur bæjartæknifræðingur eða eftirlitsmaður hans, að vinna eða efni sé gallað, og er þá skylt að bæta það.

19. gr.

Forhitarar og hitageymar.

Pípur í forhitara og hitageymi skulu þrýstiprófaðar með 10 kg/cm², en kápa með 6 kg/cm².

Forhitarar skulu staðsettir í minnst 5 cm fjarlægð frá vegg, lofti eða gólfi og tryggilega festir. Á forhiturum skulu vera hitamælur, þrýstimælur og öryggislokar á hliðstæðan hátt og á kötlum, 2,6", auk tæmingarstúta 2,4", og þannig frá gengið, að ekki valdi hávaða.

Leyfi bæjartæknifræðings þarf til að setja forhitara á miðstöðvarkerfið. Ákveður hann þá hvert þrýstitap má mest verða í forhitaranum við hámarksálag.

20. gr.

Baðvatnsgeymar.

Í hverju húsi skal vera baðvatnsgeymir. Lágmarksstærð geymis skal vera 150 l að viðbættum 50 l fyrir hverja íbúð umfram eina.

Ytra byrði baðvatnsgeyma skal þrýstiprófa með 6 kg/cm² þrýsting, en innra byrði og gormpípur með 9 kg/cm².

Baðvatnsgeymar skulu staðsettir í minnst 5 cm fjarlægð frá vegg eða lofti og tryggilega festir. Stútar í baðvatnsgeymum skulu vera sem hér segir:

Fyrir hringrásvatn 2 stútar.

Fyrir baðvatn 2 stútar

Fyrir hitamæli 1 stútur.

Fyrir hitastilli 1 stútur.

Botnar baðvatnsgeyma skulu vera úthverfir, og skulu suðusamskeyti vera fyrir utan kápuna.

Um kápugeyma gilda eftirfarandi sérákvæði: Séu geymar undir 700 mm þvermáli, skal þykkt kápu vera minnst 4 mm, innra byrðis 5 mm og botn 6 mm. Sé þvermál geyma meira, ber að leggja fram sérstakan útreikning á styrkleika.

Innan við kaldvatnsstútin skal komið fyrir kringlótttri dreifiplötu, sem sé minnst 20 cm í þvermál og 3 mm á þykkt.

21. gr.

Pípur.

Stálpípur, sem notaðar eru til hitalagna skulu fullnægja lágmarks ákvæðum þeim, sem gildandi eru í þýskum staðli, DIN 2440.

Allar pípur skulu vera hreinar. Í þeim mega ekki vera ryðskánir. Þar sem pípur eru huldar, getur bæjartæknifræðingur krafist þess, að samskeytin séu soðin.

Eirpípur skulu fullnægja lágmarksákvæðum þeim, sem eru gildandi í þýskum staðli, DIN 1786.

22. gr.

Prófun á suðu á stálpípum.

Eftirlitsmaður bæjartæknifræðings hefur rétt til að krefjast þess að teknir verði bútar úr hitakerfinu til prófunar, svo margir, sem honum þykir við þurfa.

Pípulagningameistari sá, sem ábyrgð ber á verkun, skal taka slík sýnishorn og færa lögnina í samt laga aftur. Komi í ljós að sýnishorn fullnægi ekki þeim kröfum, sem gerð verður til þeirra, ákveður bæjartæknifræðingur, hvað gert skuli til lagfæringar eða hve mikinn hluta kerfis skuli endurleggja.

23. gr.

Um pípulögnina.

Pípur skal leggja með tillit til loftæmingar hitunarkerfisins. Þegar breyta þarf stefnu lagnar, skal að jafnaði beygja pípu eftir því sem aðstæður leyfa. Séu lyppu-beygjur notaðar, skal eigi beygja meira en svo, að ein lyppa komi á hverjar 10° beygja. Skámiðju-tengistykki skal nota eftir því sem unnt er.

Við skurð á pípum skal snarað úr endum þeirra. Pípur, sem lagðar eru með veggjum og undir loftum, skal festa með burðajárnum, og ber að ganga svo frá járnunum, að þau hindri ekki hitaþenslu pípanna.

24. gr.

Miðstöðvarofnar.

Miðstöðvarofnar skulu þola 6 kg/cm². Þeir skulu að jafnaði festir á vegg. Burðarjárn ofna skal staðsetja þannig, að fjarlægð ofns verði a. m. k. 3 cm frá fullgerðum vegg, en fjarlægð frá fullgerðu gólfi upp að ofni skal vera 10—15 cm. Tengipípur ofna skulu vera svo lagðar, að þær þoli þensluhreyfingu aðliggjandi stofna.

25. gr.

Þenslukur.

Ef fjarhitari er á miðstöðvarlögninni er skylt að hafa á henni þenslukur.

Sé frosthætta, þar sem þenslukur er staðsett, skal það einangrað. Yfirfall skal vera frá opnum þenslukurjum til frárennsliskerfis.

Yfirfallspípu úr zínkhúðuðu efni eða öðru jafn góðu skal tengja við frárennsliskerfi með vatnslás.

Heimilt er að nota þrýstþenslukur (lokað þenslukur). Í samræmi við þetta komi ný teikning af tengingum og búnaði innan húsvegis í 32. gr.

26. gr.

Geislahitunarlögn.

Í geislahitunarlögn má eingöngu nota pípur, sem þola a. m. k. 30 kg/cm² þrýsting. Pípunar skal beygja kaldar, þannig að bil milli pípanna verði rétt skv. uppdrætti. Hitamottur skal leggja á a. m. k. 5—6 mm steypustyrktarjárn eða steinflögur, þannig að tryggt sé, að steypa geti runnið undir þær alls staðar.

Að lokinni niðursetningu hitaflata og tengingu þeirra skal þrýstreyna geislahitunarkerfið með köldu vatni með 30 kg/cm² þrýstingi, er haldð sé óbreyttum í 2 klst.

Geislahitunarkerfi telst þétt, ef ekki sést rakavottur utan á neinni pípu eftir slíka prófun. Eftirlitsmaður bæjartæknifræðings skal vera viðstaddur þegar prófanir skv. þessari grein fara fram. Á öllum geislahitunarkerfum skulu vera sjálfvirk stjórntæki, sem fyrirbyggja, að of heitt vatn geti farið inn á þau.

27. gr.

Lokar.

Lokar skulu að jafnaði vera rennilokar með krögum eða suðuendum. Í lokum, sem eru 80 mm eða minni mega endar vera skrúfuskornir. Stillilokar skulu að jafnaði vera keilu- eða sætislokar.

Við alla miðstöðvarofna skal vera tvístilliloki með kvarða er sýni, á hvað viðkomandi loki er stilltur eða sjálfvirkur loki með hitastilli.

28. gr.

Einangrun.

Allar pípur í veggjum og gólfum skal einangra með ólífrænu einangrunarefni, sem sé a. m. k. 20 mm þykkt. Pípur í neðsta gólfi skal þó einangra þannig, að raufir þær, sem pípur liggja í, séu fylltar með mjúku asfaltefni, sem blanda má þurrum sandi í hlutföllum 1 hl. asfalt 2 hl. sandur.

Bil milli pípa sé hvergi minna en 20 mm.

29. gr.

Sjálfvirk stjórnþæki.

Hitakerfi skulu búin sjálfvirkum stjórnþækjum er dæmist fullnægjandi af bæjar- tæknifræðingi.

30. gr.

Mælar.

Á inntakspípur húss, sem tengd eru kerfi Fjarhitunar Vestmannaeyja, setur hún upp mæla. Mælar þessir eru í eigu og umsjón hennar, og er skylt að tilkynna tafarlaust, ef vart verður við leka eða aðra bilun á mælunum.

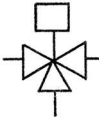
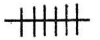

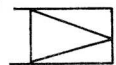

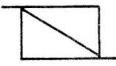

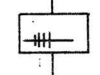

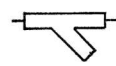

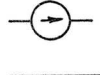

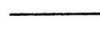
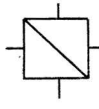

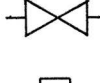

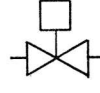
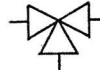
31. gr.

Um þrýstiprófun hitakerfa.

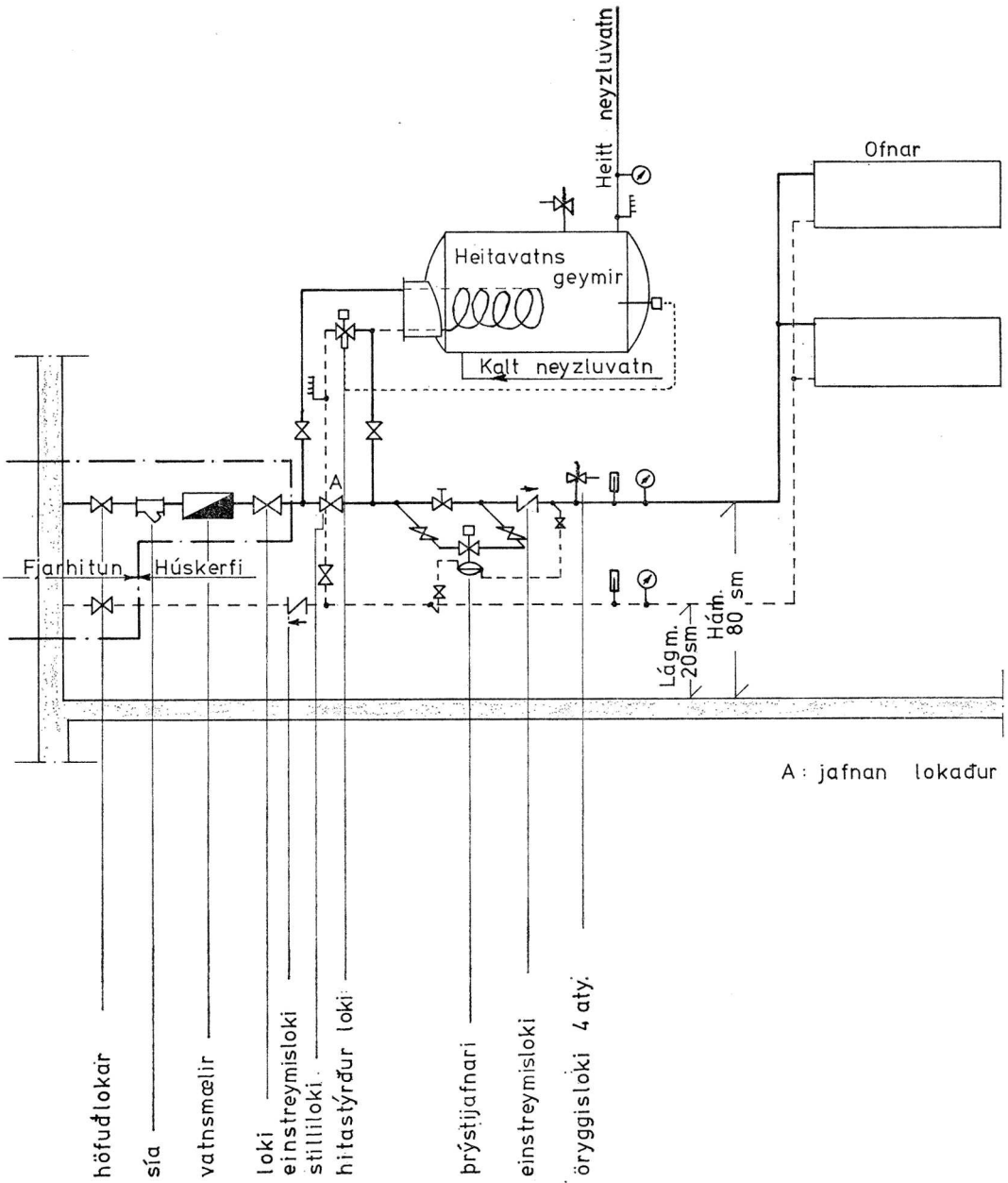
Þegar lokið er lögð miðstöðvakerfis og áður en pípur eru huldar, skal það þrýsti- prófað af pípulagningameistara að viðstöddum eftirlitsmanni bæjartæknifræðings. Prófa skal með köldu vatni og 6 kg/cm² þrýstingi.

Þrýsting skal mæla við inntak.

32. gr.
Tákn og teikningar.

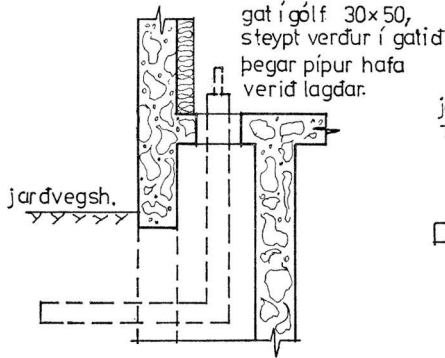
	þrívéga hreyfiloki		góflistaofn
	öryggisloki með lóði		geislahitunarflötur
	öryggisloki með fjöður		geislahitunarflötur
	flotloki		lofthitari
	einstreymisloki		hitamælir
	stilliloki		þrýstimælir
	hemill		sáld (sía)
	þrýstiminnkar		þensluker, opið
	ofnloki		þensluker, lokað
	loftskrufa		vatnsmælir
	midstöðvarofn		dæla
	ketill		framrennslíspípa
	forhitari		bakrennslíspípa
	baðvatnsgeymir		loki
	hitageymir		hreyfiloki
			þrívégaloki

Tákn
Mynd A

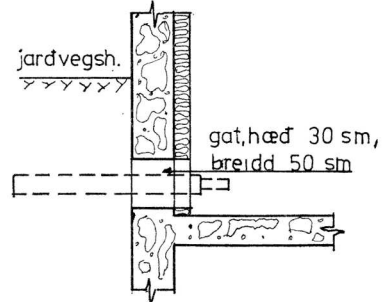

Mynd B

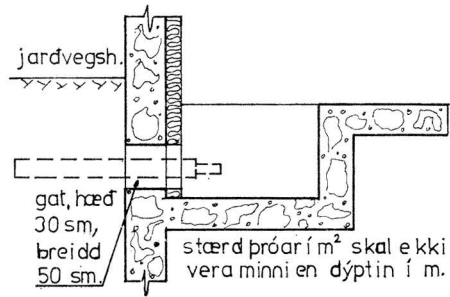
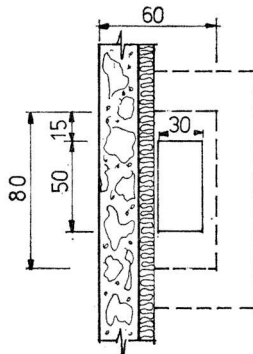
3 þegar jarðvegshæð er undir gólfhæð má gera innskot í sökkul og taka pípurnar þar upp úr gólfi, einnig má gera inn-taksþró sjá 2.

1 þegar jarðvegshæð er 50 sm eða meira fyrir ofan gólf er farið með pípur beint inn úr vegg.

2 þegar jarðvegshæð er nálæg gólfhæð má setja innskot í sökkul (sjá 3), botn á þró skal vera minnst 60 sm undir jarðvegshæð

Teikning inntök
Mynd C

33. gr.

Eftirlit og úttekt.

Áður en einstökum hlutum miðstöðvarkerfisins er lokað, skal eftirlitsmanni bæjartæknifræðings gert viðvart með hæfilegum fyrirvara, og skal hann þá gefa út vottorð um ástand (úttekt) lagnarinnar.

34. gr.

Nýjungar.

Komi fram nýjungar í efni eða frágangi sem þessi reglugerð nær ekki yfir, getur bæjartæknifræðingur veitt samþykki sitt, enda uppfylli nýbreytnin svipaðar kröfur og gert er ráð fyrir í reglugerð þessari.

III. KAFLI REFSIÁKVÆÐI

35. gr.

Nú brýtur pípulagningameistari í bága við fyrirmæli reglugerðar þessarar eða aðrar reglur, sem honum ber að hlíta í starfi sínu, eða brot er framið af starfsmönnum, sem hann ber ábyrgð á, og getur þá bæjartæknifræðingur veitt honum áminningu. Enn fremur getur bæjarstjórn svipt hann löggildingu, ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

36. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 300 000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt lögum.

Með mál út af slíkum brotum skal farið að hætti opinberra mála.

Nú vanrækir maður að vinna verk, sem bæjartæknifræðingur hefur fyrirskipað, samkvæmt reglugerð þessari, eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt, og er bæjartæknifræðingi þá heimilt að láta vinna það, sem þörf krefur á kostnað aðila. Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr bæjarsjóði, en innheimta síðan hjá aðila með lögtaki, ef þörf krefur.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Vestmannaeyja staðfestið hér með skv. Orkulögum nr. 58 29. apríl 1967 til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Íðnaðarráðuneytið, 29. október 1975.

F. h. r.

Árni Snævarr.

Jóhannes Guðfinnsson.

GJALDSKRÁ

fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja.

I. KAFLI

1. gr.

Fjarhitun Vestmannaeyja selur afnot af heitu vatni úr veitukerfum sínum eftir þeim reglum, sem settar eru í gjaldskrá þessari.